

Dobrodružný sen

Byla tmavá noc a v Eliščině pokojíčku bylo úplné ticho. Nejen Eliška, ale celé město spalo. Za okny bylo slyšet jen mňoukání koček a občasné zvuky způsobené větrem, který v noci silně foukal. Říká se, že když je člověk hodně unavený, mívá hluboký spánek a zdají se mu zajímavé sny. Jeden takový se dnes zdál i Elišce.

„To není možné,“ posadila se na posteli a rozhlížela se kolem sebe. Postýlka, ve které spala, plula nad městem mezi mraky. „Letím na posteli, páni,“ zvolala nadšeně. Nemohla uvěřit tomu, co se děje. Byla opravdu hodně vysoko a pod sebou viděla celé městečko. Vůbec neměla strach, naopak byla z takového dobrodružství nadšená. Vesele poskakovala na posteli sem a tam a pozorovala svět pod sebou. Najednou nebyla noc, ale jasný den a Eliška mohla pozorovat, co se dole v městečku děje. Proletěla nad zoologickou zahradou, kde byla s rodiči minulou sobotu. Viděla slony a žirafy a jezírko, ve kterém se proháněli lachtani. Také zahlédla chlapečka, kterému zrovna spadla zmrzlina, kluky na hřišti, jak si kopou s balónem, a paní učitelku

